

Ing. arch. Miroslav Stach

Vytvářel architekturu na pražském ČVUT, poté prošel několika architektonickými dílnami, až zakouřil ve společnosti Sense of Living. V současné době však také spolupracuje s Designcentrem Senovážné náměstí 23, které sídlí v Praze. Pro svůj mladý věk se už podílel na řadě tuzemských i zahraničních realizacích nejrozmanitějších objektů, například Českého komerčního centra v Minsku či Villaparku na Bali. S jeho jménem je také spojován projekt Box House, jenž představuje cenově příznivou variantu variabilního bydlení, připomínající levé startovací domy.

*Jsmo svědky renesance
přírodních materiálů,
návratu k přirozeným
barvám a osvědčeným
funkčním konceptům.*

Rozhovor

Design není jenom o nablýskané věci

O tom, jaká situace panuje na poli českého designu a jak je těžké prorazit s českými výrobky na světovém trhu, jsme si povídali s diplomovaným inženýrem architektem Miroslavem Stachem.

Co se vám vybaví, řeknete se „český design“?

Určitě se mi vybaví ta spousta televizních debatů s pokřikem: „Nováková“, které uvádějí v lidech klamné představy o designu. Víte se točí okolo „trendů“ barev, tapet a předzračených kusů plastového nábytku a mýdloby se zapomíná na funkční stránku produktu. Design není jenom o nablýskané věci v zajímavém plastovém obalu prapodivného tvaru, ale především o užitečných vlastnostech daného předmětu. V minulosti byl design vnímán a hodnocen především podle svých vlastností. Krásným příkladem jsou lidé – dnes máme například zmožněné věci na senzi, ale zkusíte si na ně sednout. Důležitá tak „občejná“ tereška přikrývá všechna moderní „žokeza“, a tak materiál a přirozený tvar bude vždy nadvládou nad estetickým fenoménem.

Jaké obecné tendence panují v české designové tvorbě posledních let?

Myslím si, že designová tvorba posledních let se soustředí převážně na marketingový prodej, například barevy – letos by to mohla být opět zelená...

Ale alych nechtěl všechny do stejného černého pytle. Poslední doba vnímají velmi sdělitelně koncepty v oblasti nábytkové tvorby a na rukopisu autorů jsou silně vidět zahraniční zkušenosti. Zároveň je vidět i nový typ zákazníků, kteří opět vyžadují přirozené materiály a větší si vysokou hodnotu, kterou jim design přináší. To je velmi důležité, protože každá umělecká práce, ať je to architektura, nebo design, je tak dobrá jako její investice.

Jakou pozici mají české značky nábytku a bytové vybavení v zahraničí?

To je různé. Na západním trhu se často setkáváme s názorem, že český výrobek nemůže být kvalitní ani bezkraj. Právě pro ně je to země Východ, zatímco na Východě je stále udržovaný pojem „česká práce = kvalita“. Obecně asi platí, že česká značka má horší výchozí pozici, a o to je obdivnější, že spousta českých designérů a výrobců prorazila do světa.

Je těžké prorazit na světovém trhu a co to obnáší?

Zcela jistě je a je na místě zmínit to ohrožené manželství práce, přesvědčení o správnosti svých rozhod-

nutí a času, které musí člověk obětovat. Ale zároveň je to i o nutné dávce štěstí, posílá být ve správný čas na správném místě. Současně je důležité stát si za svým názorem i na úkor financí, jednoduše dělat práci poctivě. Mýdloby je to i o překonání eklamantů, když věnujete čas něčemu, co nakonec není realizované, jako je třeba objekt Českého komerčního centra v Minsku, kterému jste už a výrazně obětováni spoustu času a nakonec nebudete realizovaný kvůli tuzemské ekonomické krizi. Ale i to k tvorbě patří a je vždy důležité neustávat na místě a pokračovat dál.

Komu nebo jaké značce v oblasti české designové tvorby vy osobně nejvíce fandíte?

Mezi mně oblíbené patří značka MEL Furniture, zastoupená designérem Rajkem Mečvou, který svou tvorbou patří mezi nezapomenutelné osobnosti českého designu. Z mladší generace bych uvedl architekta Jana Pavlovou, která umí velice citlivým způsobem vytvářet originální interiéry, nebo Tomáše Běru, který sice není tak známý, ale má velký potenciál.